

Hans Vandeweghe

Sportjournalist
@hansvdw

column Als...

De strofe hangt in zilveren lettertjes tegen het vals plafond net voor de laatste deur naar het heilige centercourt van Wimbledon en ze komt uit het gedicht *If* van Rudyard Kipling.

"If you can meet with triumph and disaster and treat those two imposters just the same." Vrij vertaald: "Als jij triomf en rampspoed aankunt en hun bedrieglijkheden onderkent." En dan komt er nog van alles, maar dat zou ons te ver afleiden.

Het zou ten zeerste verwonderen als dat zinnetje ergens in een Amerikaanse kleedkamer zou hangen. Daar denkt men toch net iets eerder in termen van *"kill those bastards"* of *"you don't win silver, you lose gold"*. Zelfs de Engelsen zijn tegenwoordig eerder op de hand van die Amerikaanse *do-or-die-mentaliteit* dan van het relativerende, maar het zou ons wel sieren als we heel even bij Rudyard Kipling bleven stilstaan.

Na de verpletterende triomf van de Rode Duivels ten koste van Andorra en enkele dagen later van Israël eerste van de wereld. Godallemachtig zeg, we waren *on top of the world*. En we haalden natuurlijk uit naar Nederland, dat zich niet had kunnen plaatsen voor de eindronde van uitgerekend dat ene EK waar ongeveer de hele wereld naartoe mag. Heel even ook het kleine kantje gezien in de anders grote seigneur Vincent Kompany, die blijkbaar nog steeds dat Van der Vaart-complex heeft van bij Hamburg.

Je zou naast de kranten van deze week die van 8 juni, na de wedstrijd in en tegen Frankrijk, moeten leggen: dezelfde euforie. En vervolgens die van 13 juni: nationale ellende na het verlies in Wales. In vijf dagen

van de hemel naar de hel, van triomf naar rampspoed.

Toen al stond hier lezen dat het allemaal zo erg niet was, dat verlies in Wales, en over Frankrijk verscheen niks, want vriendschappelijk telt never nooit. Topsport draait om winnen op het juiste moment, om de juiste

prijs. Als bewoner van de sportwoestijn België, met meer kleine dan grote sportdenkers, koester ik wel degelijk de eerste plaats op de FIFA/Coca-Cola World Ranking. Maar laten we ernstig blijven, die FIFA-ranking gaat helemaal nergens over.

Ten eerste hebben de Rode Duivels – een schitterende verzameling talent met een unieke groeps sfeer, ondanks een (euh) minder getalenteerde bondscoach – nog nooit een prijs gewonnen, zelfs nog nooit een troostprijs. Prijzen worden in die FIFA-ranking ondergewaardeerd in het gewicht van de wedstrijd. Een finale winnen van een WK is maar vier keer meer waard dan een vriendschappelijke interland tegen diezelfde tegenstander: dat is de negatie van het concept topsport. Duitsland wordt vorig jaar wereldkampioen tegen Argentinië, verliest daarna vriendschappelijk van Argentinië thuis en loopt een gelijkaardig parcours in de EK-kwalificatie als België. Toch verliest het zijn eerste plek aan uitgerekend België, dat maar kwartfinale haalde op het WK. Wie verzint zoiets?

Ten tweede word je in geen enkele sport nummer één als je sinds 2010 in 61 wedstrijden welgeteld één keer een ander land uit

Als bewoner van de sportwoestijn België koester ik wel degelijk de eerste plaats op de FIFA/Coca-Cola World Ranking. Maar laten we ernstig blijven: die ranking gaat nergens over

de huidige top tien hebt geklopt en ook één keer hebt gelijkgespeeld. Alle andere wedstrijden tegen topploegen gingen verloren. Die ene winst- en verlieswedstrijd waren beide tegen Wales, tegenwoordig nummer acht van de wereld. De winst tegen Wales dateert overigens al van 7 sep-

tember 2012, nadat we enkele weken eerder Nederland vriendschappelijk hadden geklopt.

Besluit: laten we ingetogen genieten en niet hoog van de toren blazen. Op 5 november staan we pas echt nummer één, want dan wordt de nieuwe ranking gepubliceerd. Twee weken later moeten we tegen twee toplanden: Spanje (nummer zes) en Italië (nummer zeventien), vriendschappelijk, dus vermenigvuldigingsfactor één. Toch maar eens kijken hoe we dan zullen piepen. Groot worden is makkelijker dan groot blijven, helemaal in de FIFA/Coca-Cola Ranking.

Enige bescheidenheid zou ons bijgevolg sieren, en hou op met uithalen naar Oranje. Dat is in de laatste veertig jaar drie keer tweede, één keer derde en één keer vierde van de wereld geworden plus één keer Europees kampioen en heeft de wereld leren voetballen.

Om met Kipling te eindigen (ook uit *If*): "Als jij je altijd waardig zult gedragen, In welke groep je dan ook maar verkeert, Zal vriend en vijand jou op handen dragen,

Word jij om wie je bent nooit genegeerd."